

Basilique Saint-Pierre de Rome

La basilique Saint-Pierre est l'un des plus grands monuments du monde et un des plus visités, longue de 218 mètres et dont le dôme culmine à 133 mètres au dessus du sol.

Accueillant le Saint-Siège, cet édifice religieux est le plus important et le plus vaste de l'église catholique, au cœur de cette dernière, où le Pape célèbre les principales liturgies.

Appelée aussi Saint-Pierre de Rome, elle est située sur le territoire du Vatican, non loin de la rive droite du Tibre. Ce n'est pas la cathédrale de Rome, qui se trouve être la basilique Saint-Jean du Latran en tant que siège de l'évêque de Rome (le Pape lui-même).

C'est aussi une des quatre basiliques majeures de Rome et bien sur l'un des lieux saints du christianisme. En effet, sur le site du cirque de Caligula et de Néron, l'empereur Constantin Ier éleva ici la première basilique, devenue la destination des premiers pèlerins se rendant à Rome pour rendre le culte à saint Pierre. Car la tradition catholique place la tombe de saint Pierre sous le maître-autel et le grand baldaquin, au centre de l'église.

Cette grandiose basilique est inscrite au patrimoine de l'Unesco, à plus d'un titre, ayant été dès son édification considérée comme la plus vaste œuvre architecturale. Elle fut réalisée entre 1506 et 1626, avec la majestueuse place Saint-Pierre qui lui fait face, à laquelle œuvrèrent les plus grands artistes et architectes de l'époque, comme Michel-Ange, Bramante, Maderno ou le Bernin.

L'intérieur, avec ses 45 autels et 11 chapelles conserve de nombreux chefs-d'œuvre de valeur historique et artistique, dont plusieurs issus de la précédente basilique, comme par exemple la Statue en bronze de Saint-Pierre attribuée à Arnolfo di Cambio, le baldaquin du Bernin ou la Pietà de Michel-Ange.

La basilique est connectée aux palais du Vatican par un couloir surélevé et l'escalier de la Scala Regia.

Historique

Selon la tradition, la Basilique Saint-Pierre est construite sur le site du tombeau de l'apôtre Pierre qui daterait de l'an 60 de notre ère. Il aurait été crucifié dans cirque de Néron qui se trouvait juste à côté.

Ainsi ce lieu fut rapidement identifié à la religion chrétienne. Sous l'empereur Constantin, le christianisme est devenu le culte officiel de l'empire romain. Les bases de la basilique furent alors réalisées et les travaux commencés en 315 ont été terminés onze ans plus tard, avec l'inauguration de l'église par le pape Sylvestre II. De grandes dimensions, ce bâtiment comptait cinq nefs et était précédé d'un grand portique.

Après plus qu'un millénaire d'histoire, le bâtiment dans lequel ont été également accueillis quelques fresques de Giotto avait atteint un degré de dégradation si avancé que le pape Nicolas V décida une restauration radicale. Celle-ci fut confiée à Leon Battista Alberti et à Bernardo Rossellino, inaugurant un long processus de travaux qui dura près de 200 ans.

Après la mort du pontife, le pape Jules II modifia radicalement le projet pour édifier une nouvelle cathédrale. En 1506 le travail a été confié à Bramante qui a commencé par détruire la basilique préexistante et qui a ensuite établi la base de celle qui sera la plus grande cathédrale de la chrétienté. Il conçut une grandiose construction en croix grecque avec un dôme resté inachevé.

Le XVIe siècle a vu se succéder les artistes les plus célèbres prendre la direction des travaux, Raffaello Sanzio, Peruzzi et da Sangallo qui choisit vers 1514 de transformer le plan de l'édifice de Bramante en une croix latine.

A partir de 1547, sous le pontificat Paul III, Michel-Ange décida la reprise du projet original en croix grecque, et conçut surtout le dôme dont il a personnellement suivi la réalisation jusqu'à sa mort en 1564. Celui-ci fut achevé par Giacomo della Porta en 1590. Sous le pape Paul V Borghese, Carlo Maderno ajouta trois chapelles latérales en reprenant un plan en croix latine, puis édifia la façade qu'il termina en 1614.

C'est en 1626 que la basilique est finalement consacrée par le pape Urbain VIII Barberini.

Le Bernin entreprit le chantier de la refonte de la place à partir de 1629, notamment en édifiant la grandiose colonnade entre 1656 et 1665.

Description et visite

La basilique Saint-Pierre est l'un des plus grands bâtiments du monde avec 218 mètres de longueur et un dôme qui culmine à 133 mètres, pour une superficie totale d'environ 23 000 mètres carrés.

Elle est connectée aux palais du Vatican par un couloir surélevé le long de l'allée de droite et l'escalier de la Scala Regia à droite de la façade.

Le long des nefs, les 45 autels et 11 chapelles accueillent de nombreux chefs-d'œuvre de valeur historique et artistique, dont plusieurs œuvres du Bernin (Gian Lorenzo Bernini) et d'autres issues de la précédente basilique, comme la Statue en bronze de Saint Pierre attribuée à Arnolfo di Cambio.

L'imposante façade longue de 115 mètres fut conçue par Maderno. Son perron est précédé par un escalier à trois niveaux dessiné par le Bernin. Elle est décorée des piliers et de colonnes corinthiennes, et surmontée par un attique au dessus duquel se dressent treize statues colossales : le Christ, Jean-Baptiste et 11 apôtres.

Au dessus du portail central se trouve la Loge des Bénédiction, de laquelle le Pape bénit les fidèles lors de certaines occasions solennelles, et d'où l'on annonce l'élection des nouveaux pontifes.

Au bout du grand portique conçu par Maderno, à droite, se trouve la Scala Reggia avec la statue équestre de Constantin du Bernin.

Parmi les cinq portails d'accès, celle du centre dite de Filarete provient de l'ancienne basilique. La porte sainte, dont l'ouverture a lieu lors de l'année sainte, est la dernière à droite.

L'intérieur a des dimensions grandioses, avec une nef centrale et deux allées latérales.

Sur le sol à quelques mètres de l'entrée, la Rota Porphyretica est un disque de porphyre bordeaux qui se situait près de l'autel de la basilique antique, sur lequel Charlemagne s'agenouilla pour recevoir la couronne impériale de Léon III, la nuit de Noël de l'an 800.

En se dirigeant vers l'autel, des lettres en bronze sur le sol indiquent les longueurs des plus grandes églises du monde.

Dans la première chapelle de l'aile droite proche de l'entrée, derrière une vitre est conservée la Pietà, le célèbre groupe en marbre sculpté par Michel-Ange (1498-99), qui représente Marie soutenant le corps du Christ après sa descente de la croix.

Les chapelles suivantes sont aussi décorées d'œuvres grandioses. Comme dans la troisième, dite du Saint-Sacrement, à laquelle on accède par un élégant portail de Borromini et qui conserve un tabernacle du Bernin.

Dans le transept droit, se trouve le monument de Clément XIII qui est l'une des œuvres les plus célèbres d'Antonio Canova (1784-1792).

Dans la nef de gauche, mentionnons la tombe d'Innocent VIII de Pollaiolo (1498), le plus ancien monument funéraire de la basilique, et la stèle funéraire dite monument Stuart, d'Antonio Canova.

Sur la dernière colonne de droite de la nef, une célèbre statue de bronze de Saint-Pierre assis en bénédiction, du XIIIe siècle, est peut-être d'Arnolfo di Cambio.

L'intérieur du dôme a été décoré d'une lumineuse mosaïque du Cavalier d'Arpino en 1605.

Le dôme est soutenu par quatre piliers colossaux de Bramante dont la base est ornée avec des statues de saints (la première à droite, San Longino est du Bernin).

Sous le dôme, se détachent les colonnes torsadées du grand baldaquin en bronze exécuté entre 1624 et 1633 par Le Bernin, en collaboration avec d'autres artistes dont Francesco Borromini.

Dans le chœur, est conservée la chaire de saint-pierre, de l'époque paléochrétienne, dans un monument conçu par Le Bernin. Il est flanqué du monuments funéraire à Urbain VIII (aussi du Bernin) et du monument à Paul III, un travail remarquable de Guglielmo della Porta.

Source:

<https://www.rome-roma.net/basilique-saint-pierre-de-rome/>

Базиліка Святого Петра в Римі

Базиліка Святого Петра - одна з найбільших та найбільш відомих архітектурних споруд у світі, має довжину 218 метрів і купол висотою 133 метри над рівнем землі. Це найбільша та найважливіша культова будівля Католицької Церкви, де знаходиться Святий Престол, ідеальне місце для проведення центральних літургій Папи Римського.

Цей собор також відомий як Собор Святого Петра, що знаходиться в Римі та розташований на території Ватикану, недалеко від правого берега річки Тибр. Важливо відзначити, що це не головний собор Риму, цю роль виконує базиліка Святого Іоанна Латеранського, резиденція єпископа Римського, тобто Папи Римського.

Собор Святого Петра є однією з чотирьох головних базилік Риму та одним із найсвятіших місць у християнстві. Він споруджений на місці колишнього цирку Калігули і Нерона, де імператор Костянтин I збудував першу базиліку. Ця будівля стала місцем паломництва для перших християн, що прибували до Риму, щоб вшанувати святого Петра. За католицькою традицією мовиться, що могила святого Петра знаходиться під головним вівтарем, а величезний балдахін розміщений у самому серці храму.

Ця величезна базиліка внесена до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО через її видатне архітектурне значення. Її спорудження відбувалося протягом тривалого періоду з 1506 по 1626 рік, і величезна площа Святого Петра, яка прилягає до неї, є результатом праці видатних художників та архітекторів свого часу, таких як Мікеланджело, Браманте, Мадерно і Берніні.

Інтер'єр базиліки вражає своєю розкошшю, і включає 45 вівтарів та 11 каплиць з численними історичними та мистецькими скарбами. Серед них - різні артефакти з попередньої базиліки, такі як бронзова статуя Святого Петра, яку відомий скульптор Арнольфо ді Камбіо віддав на реквізит Собору, а також величезний балдахін створений Берніні та скульптура "П'єта" Мікеланджело.

Ця базиліка також пов'язана з палацами Ватикану коридором і сходами скелі Реджа.

Історія

Згідно з легендами, собор Святого Петра був зведений на місці, де за переказами поховано апостола Петра. Ця подія має давнє походження, а саме - 60 рік нашої ери, коли Петра розп'яли в цирку Нерона, що розкинувся поруч. Дуже швидко це місце стало символом християнства, особливо після того, як імператор Костянтин зробив християнство офіційною релігією Римської імперії. Розпочався будівництво базиліки приблизно у 315 році і закінчився через одинадцять років, коли її урочисто відкрив Папа Сильвестр II. Ця величезна будівля мала п'ять нефів і величезний портик, що знаходиться перед нею.

Протягом понад тисячолітньої історії базиліки, яка також зберігала деякі фрески Джотто, вона втратила свій первозданий вигляд, і Папа Миколай V вирішив розпочати радикальну реставрацію. Роботи почалися і тривали майже 200 років, виконувалися за дорученням Леона Баттіста Альберті та Бернардо Росселліно.

Але після смерті Папи Юлія II, проект будівництва собору було докорінно переглянуто. У 1506 році роботу було доручено архітекторові Браманте, який почав зі знесення попередньої базиліки і заклав фундамент нової, яка стала найбільшою в християнському світі. Браманте спроектував величезний хрест з незавершеним куполом.

У 16 столітті над проектом працювали видатні митці, такі як Рафаелло Санціо, Перуцці і да Сангалло, які прийшли до висновку, що краще підійде латинський хрест. Але в 1547 році, при Папі Павлові III, Мікеланджело повернувся до оригінального плану з грецьким хрестом і розробив купол, який завершив Джакомо делла Порта у 1590 році. Під керівництвом Папи Павла V Боргезе архітектор Карло Мадерно добудував три бічні каплиці і завершив фасад у 1614 році. Завершальною акцією було освячення базиліки Папою Урбаном VIII Барберіні у 1626 році.

Починаючи з 1629 року, Гіан Лоренцо Берніні розпочав перебудовувати площу перед собором, включаючи створення величезної колонади, яка була завершена між 1656 і 1665 роками.

Огляд та екскурсія

Собор Святого Петра - одна з найбільших та найвідоміших архітектурних споруд у світі, з довжиною 218 метрів і куполом висотою 133 метри, що займає загальну площу близько 23 000 квадратних метрів. Він з'єднаний з палацами Ватикану надземним коридором вздовж правого нефа та сходами Склі Реджа праворуч від фасаду.

У соборі розташовані 45 вітарів та 11 каплиць, де представлені численні шедеври мистецтва з історичною та мистецькою цінністю. Серед них є роботи від Джан Лоренцо Берніні та інших митців, включаючи бронзову статую Святого Петра, яку приписують Арнольфо ді Камбіо.

Фасад собору вражає своєю величчю. Високий на 115 метрів, він був спроектований архітектором Мадерно. До фасаду ведуть трьохрівневі сходи, оформлені колонами та стовпами, які прикрашені коринфськими капітелями. Над аттиком розташовані тринадцять колосальних статуй, включаючи Христа, Іоанна Хрестителя та 11 апостолів. Над центральним порталом розміщена Ложа благословення, звідки Папа Римський виголошує благословення та оголошує про обрання нового понтифіка.

У соборі також можна побачити різні скульптури та надгробки видатних постатей, таких як пам'ятник Клименту XIII та пам'ятник Стюарту. Інтер'єр собору включає грандіозну центральну наву і два бічних проходи.

Купол собору вражає своєю архітектурною величчю і прикрашений багатоміліонною мозаїкою. Біля купола розміщений величезний бронзовий балдахін, спроектований Берніні. У хорі собору розташована ранньохристиянська кафедра святого Петра, оточена надгробками Пап Урбана VIII та Павла III.

Собор Святого Петра - це не тільки місце величної архітектури, але і духовний центр християнства, де Папа Римський проводить урочисті обряди та подає благословення вірним у важливі моменти. Він є важливим символом релігійної та культурної спадщини.